

Urriaren 22an Antzoki Printzipalean Antigona obra antzeztu zen, Sofokles poetaren izen bereko antzezlanean oinarritua dagoena. Egokitzapen hau David Gaitan mexikarrak zuzendu du, eta antzezle nagusiak ondorengoak dira: Irene Arcos (Antigona), Fernando Cayo (Creonte), Clara Sanchis (Justicia), Isabel Moreno (Ismene), Elias gonzalez (El guardia) eta Jorge Mayor (Hemon). Ikuskizuna 2020ko uztailean estreinatu zen Meridan.

Sofoklesen Antigona obra klasikoa Polinizen (Antigona eta Ismeneren anaia) gorpua ohoratzen den orori ezartzen zaion zigorretik hasten da. Tebasko erregeak, Creontek, Antigonari eta tebastar herriari kalte egiten dion portaera burugabea erakusten du. Erregearen eta Antigonaren arteko ikuspuntu ezberdinek Antigonaren bizitza arriskuan jartzen duen borrokara eramango dituzte.

Obra eta egokitzapenari dagokionez, jatorrizko lanarekiko antzekotasunak eta desberdintasunak daude. Antzekotasunei dagokienez, egokitzapenak ez du galtzen epiteto epikoak bezalako figura literarioen erabilera, baina modernizatu egiten ditu. Desberdintasunei dagokienez, testuinguruaren eta obraren tonuaren aldaketa nabarmentzen da gehien. Horrela, antigonaren heriotza jorratzen duten une tragikoak eta une komikoak konbinatzen dira, Antigonak publikoa rap bat abesten harrizten duenean bezala.

Gainera, eguneraketa izan arren, atrezzoak eta dekoratua denboraz kanpokoak da, zaharraren eta modernoaren arteko nahasketa baita. Horri dagokionez, egokitzapenak berrikuntza eta originaltasuna erakusten ditu, bulegoko altzariak erabiliz, Tebas zaharra irudikatzeko. Gainera, harrigarria da soinuaren eta musikaren erabilera, tenstioa mantentzen laguntzen dutenak.

Aktoreen interpretazioari dagokionez, Fernando Cayok erraztasun eta naturaltasun handiz antzeztu zuen Creonteren papera. Jokabide hurbila eta manipulazionala erakusten du, itxuragabekeria; horrela, publikoa errukitu egiten da, eta ez da errege autoritario soil bat bezala ikusten.

Antigonak, bere aldetik, ez du oso jokabide borrokalaria erakusten, jatorrizko obran erakusten den bezala, une batzuetan isilago eta otzanago mantentzen baita. Ismeneri buruz, esan dezakegu bere paperak aldaketa batzuk dituela, Kreonteri erantzuteko beldurrik duenean, adibidez. Bi aktore emakumeen interpretazioa zuzena eta kalitatezkoa da, baina ez dira Kreonteren mailara iristen. Justiziaren papera ere berritzailea eta kalitate handikoa da, eta Antigonaren bizitza salbatu eta egoera baretu nahi duen pertsonaia da, hau da, Creonte sortzen ari den egoera burugabeaz ohartzen da.

Oro har, obra oso interesgarria eta dibertigarria gertatu zaigu; XXI. menderako klasikoaren berrikuspena.